สต๊อกกินเงิน

เงินของร้านคุณนอนอยู่บนชั้นกี่บาท
และจะปลุกมันกลับมายังไง

กิตติพงศ์ ภูริเดช

สารบัญ

บทที่ 1 บทนำ — ขายได้ทุกวัน แต่เงินไม่เคยพอ 4

บทที่ 1 — ของเต็มร้าน ไม่ได้แปลว่าร้านมีเงิน 7

บทที่ 2 — นับของทั้งร้านให้จบในวันเดียว โดยไม่ต้องปิดร้าน 14

บทที่ 3 — ของชิ้นเดียวมีสามชื่อ นับยังไงก็ไม่มีวันตรง 21

บทที่ 4 — ห้าตัวเลขที่บอกว่าเงินร้านคุณติดอยู่ตรงไหน 27

บทที่ 5 — แผนที่เงินนอน — ของสี่กองที่ต้องทำคนละอย่าง 33

บทที่ 6 — เงินก้อนแรกที่ได้คืน มาจากของที่คุณไม่ได้สั่ง 41

บทที่ 7 — ระบายของค้างโดยไม่ทำให้ลูกค้าเลิกซื้อราคาเต็ม 47

บทที่ 8 — ยอมขาดทุนวันนี้ ดีกว่าถือของนี้ไปอีกสองปี 55

บทที่ 9 — เลขสั่งของสามช่อง จดใส่กระดาษแผ่นเดียว แล้วเลิกสั่งด้วยความจำ 61

บทที่ 10 — ของมาถึงร้าน คือจุดที่ตัวเลขเริ่มเพี้ยน 69

บทที่ 11 — อย่าให้ร้านเราเป็นโกดังของซัพพลายเออร์ 75

บทที่ 12 — ของชิ้นเดียว ขายไปสองที่ — วันที่ร้านต้องโทรไปขอโทษลูกค้า 82

บทที่ 13 — รอบปลุกเงินประจำสัปดาห์ — สองชั่วโมงที่ทำให้ทั้งสัปดาห์ไม่พัง 89

บทที่ 14 — 30 วันแรกของร้านที่เงินไม่จมอีก 95

บทที่ 16 บทส่งท้าย — สิ่งที่เปลี่ยนไปหลังวางหนังสือเล่มนี้ลง 102

บทที่ 1

บทนำ — ขายได้ทุกวัน แต่เงินไม่เคยพอ

สี่ทุ่มครึ่ง ร้านปิดแล้ว เหลือหลอดเดียวหลังเคาน์เตอร์ คุณนับเงินในลิ้นชัก บวกยอดโอนในโทรศัพท์ วันนี้ขายได้มากกว่าเมื่อวาน เดือนนี้ก็ไม่ได้แย่กว่าเดือนก่อน

แล้วข้อความก็เด้งขึ้นมา รอบนี้ครบกำหนดวันศุกร์ ยอดเท่าเดิม คุณเริ่มคิดว่าจะขยับเงินมาจากตรงไหน ขอเลื่อนอีกอาทิตย์ หรือเอาเงินค่าเช่ามาก่อน

คำถามที่วนอยู่ในหัวคืนนั้นมีประโยคเดียว ขายได้ทุกวัน แล้วเงินหายไปไหน

คำตอบไม่ได้อยู่ในลิ้นชัก มันอยู่ห่างจากเก้าอี้ที่คุณนั่งไม่ถึงห้าก้าว อยู่บนชั้น อยู่ในลังที่ซ้อนกันหลังร้าน เงินของร้านคุณไม่ได้หายไปไหน มันเปลี่ยนรูปเป็นของ แล้วนอนอยู่ตรงนั้น

ที่ทำให้เรื่องนี้แก้ยากไม่ใช่เพราะซับซ้อน แต่เพราะมันไม่เจ็บ ค่าเช่าจ่ายแล้วหายไปเลย คุณรู้สึกทันที แต่เงินที่จ่ายให้ซัพพลายเออร์ยังเห็นเป็นของวางอยู่ตรงหน้า สมองเลยบันทึกว่ายังไม่ได้เสียเงิน แค่แปลงร่าง

ความเชื่อประโยคเดียวที่ว่า ของยังอยู่ ก็ยังไม่ขาดทุน คือสิ่งที่หนังสือเล่มนี้ตั้งใจจะรื้อทิ้ง เพราะของบนชั้นไม่ได้อยู่เฉย ๆ มันกินค่าเช่าพื้นที่ที่มันทับอยู่ กินโอกาสที่เงินก้อนนั้นควรไปอยู่กับของที่ขายออกทุกวัน และถ้ามีวันหมดอายุ มันกินตัวเองไปด้วย

เล่มนี้จะเปลี่ยนอะไรให้คุณ

เปลี่ยนหน่วยวัดหนึ่งอย่าง

ตอนนี้คุณนับสต๊อกเป็นชิ้น เดินดูชั้นแล้วเห็นว่าพร่องก็สั่งเพิ่ม เห็นว่าเต็มก็สบายใจ หลังจากนี้คุณจะนับมันเป็นสองอย่างพร้อมกัน คือกี่บาท และนอนมากี่วันแล้ว พอเปลี่ยนหน่วยวัด ลังที่วางอยู่มุมนั้นจะไม่ใช่ของสำรองอีกต่อไป แต่คือเงินก้อนหนึ่งที่ยังกลับบ้านไม่ได้

เครื่องมือหลักของเล่มชื่อ แผนที่เงินนอน เป็นกระดาษหน้าเดียวที่แบ่งของทั้งร้านเป็นสี่กอง คือของทำเงิน ของกินเงิน ของกินที่ และของหลับ แต่ละกองมีคำสั่งของตัวเองว่าต้องทำอะไรกับมัน ชื่อพวกนี้เราตั้งขึ้นเองเพื่อให้พูดกับลูกน้องแล้วเข้าใจตรงกัน ไม่ใช่ศัพท์มาตรฐานของวงการไหน

ลำดับของเล่มเดินตามทางเดินของเงิน คือเห็นเงินก่อน แล้วหาว่าเงินนอนตรงไหน แล้วปลุกเงินก้อนแรกกลับมาให้ได้ ก่อนจะไปวางระบบอะไร

เล่มนี้ไม่ใช่หนังสืออะไร

ไม่ใช่ตำราคลังสินค้า ไม่มีสูตรทางโลจิสติกส์ ไม่มีบทไหนบังคับให้ซื้อโปรแกรม เครื่องมือทุกชิ้นทำได้ด้วยกระดาษ ปากกา และเครื่องคิดเลข

ไม่ใช่หนังสือตั้งราคา จะพูดถึงราคาเฉพาะตอนที่มันเป็นเครื่องมือระบายของที่ตายแล้วออกจากร้าน แล้วจะส่งคุณไปอ่านต่อที่อื่น

ไม่ใช่หนังสือบัญชีและไม่ใช่หนังสือภาษี เรื่องการตัดจำหน่ายของเสียและมูลค่าสต๊อกปลายงวด มีผลกับงบและภาษีของกิจการคุณโดยตรง เล่มนี้ให้วิธีคิดเชิงบริหาร แต่ไม่ฟันธงแทนนักบัญชีของคุณ จุดไหนที่ต้องคุยกับเขาก่อนจะบอกไว้ตรงนั้น